

Scenariusz zabaw dziecka z rodzicami

Data: 9.06.2020

Temat: Kim będę jak urosnę.

Drodzy Rodzice

Dzisiaj dzieci wysłuchają wiersza Cz. Janczarskiego "I ja też urosnę!", zatańczą przy piosence "Zawody", a następnie spróbują określić kim chcą zostać w przyszłości. Porównają wielkości przedmiotów, utworzą zdrobnienia do znanych imion oraz poćwiczą sprawność manualną przewlekając włóczkę przez dziurki.

Przygotuj: włóczkę, grubą kolorową kartkę, dziurkacz, nożyczki, duże i małe zabawki (należy je tak dobrać, aby można je było połączyć w pary: duża lala – mała lala, duży klocek – mały klocek itp.)

Witajcie kochane dzieci. Zapraszam do zabawy!

„I ja też urosnę!” – uważne słuchanie opowiadania Cz. Janczarskiego

W nocy padał deszcz.

– Spójrz, Uszatku – powiedziała Zosia – jak wszystko wyrosło po deszczu. Rzodkiewka na grządce, trawy i chwasty...

Uszatek przyglądał się trawkom, dziwił się i kręcił głową.

A potem fikał na trawie koziołki. Nie zauważył, jak nadpłynęła chmura i zakryła słońce.

Dopiero gdy lunął rzęsisty deszcz, Uszatek zerwał się na równe nogi i chciał biec do domu.

Ale pomyślał: „Pada deszcz, znów wszystko będzie rosnać. To i ja urosnę po deszczu. Postoję na dworze. Chciałbym być taki jak Duży Niedźwiedź z lasu...”

Stanął niedźwiadek na środku trawnika.

– Rech, rech, rech – usłyszał koło siebie.

„To zielona żabka – pomyślał. – Ona chce też urosnąć...”

Majowy deszcz trwał krótko. Błysnęło słońce, zaświergotały ptaki, zaśniły na liściach srebrne kropelki.

Miś stanął na czubkach łapek i zawołał:

– Zosiu, Zosiu, ja urosłem!

– Rech, rech, rech! – zaśmiała się żabka. – Jaki ty jesteś śmieszny, Misiu ! Wcale nie urosłeś, za to strasznie zmokłeś...

Próby odpowiedzi na pytania dotyczące treści opowiadania:

– Dlaczego rzodkiewka, trawa i chwasty urosły na grządce?

– Co zrobił Uszatek, kiedy zaczął padać deszcz?

– Czy Uszatek urosł na deszczu?

– Co rośnie dzięki deszczowi?

Po zakończeniu rodzic prowadzi rozmowę kierowaną na temat treści.

Ilustracja

Rodzik pokazuje ilustrację przedstawiającą różne etapy rozwoju człowieka (załącznik)
– A czy wiesz co wpływa na nasz wzrost? Jakie umiejętności zyskujemy z wiekiem?

„A ja rosnę i rosnę” – zabawa ruchowa.

Rodzic ustala z dzieckiem, że na każde hasło będzie poruszało się w inny sposób:
Niemowlę! – dzieci raczkują, Przedszkolak! – dzieci maszerują z podskokami, Uczeń! – dzieci maszerują, naśladując dźwiganie plecaka. Zabawę powtarzamy, zmieniając kolejność haseł.

„Duża Anna, mała Ania” – zabawa językowa.

Rodzic podaje przykład zdrobnienia swojego imienia – np.: mała Madzia, duża Magdalena. Następnie podaje zdrobnienia imion, a dzieci – formy podstawowe, potem na odwrót.

”Kim będę, jak dorosnę?” – dziecko rytmicznie tańczy do piosenki pt. „ZAWODY - Piosenki Wujka Ogórka”, a potem odpowiada na pytanie Czy już wiesz kim chcesz być w przyszłości? I dlaczego?

https://www.youtube.com/watch?v=u_2RTNZvFrc

„Duży miś – mały miś” – zabawa matematyczna, porównywanie wielkości przedmiotów.

Rodzic na środku układa zabawki (dobiera je w taki sposób, aby można je było połączyć w pary: duża lala – mała lala, duży klocek – mały klocek itp.). Rodzic prosi dziecko o nazwanie zabawek, a następnie wskazanie par według rodzaju i porównanie przy tym wielkości zabawek: duże autko – małe autko. Następnie dzieci szukają w pomieszczeniach domu tych samych przedmiotów o różnej wielkości: mały stół - duży stół, mała lampa - duża lampa itp.

„Duży krok – mały krok” – zabawa słuchowo-ruchowa.

Rodzic wygrywa rytm na jakimkolwiek instrumencie (może być pokrywka z łyżką) . Na szybkie uderzenia dziecko robi małe kroczyki, na wolne – robi duże kroki. Zabawę powtarzamy.

„U krawcowej” – zabawa logopedyczna.

Rodzic czyta opowiadanie i pokazuje ćwiczenia buzi, a dziecko je powtarza.

Pan Jęczyczek postanowił uszyć sobie nowe ubranie. Chciał wyglądać pięknie... Ale niestety: nie potrafił szyć! (robimy smutną minę). Na szczęście przypomniał sobie: od czego mamy krawca! (uśmiechamy się szeroko, pokazując zęby). Złożył więc wizytę pani krawcowej. Krawcowa wzięła miarę (kilkakrotnie dotykamy językiem prawego kącika ust, lewego kącika, potem górnej wargi, dolnej wargi). Zrobiła wykrój (językiem wysuniętym z buzi rysujemy w powietrzu koła). Następnie zaczęła ciąć nożyczkami materiał (na przemian rozciągamy wargi w uśmiechu i układamy je w „dzióbek”). Wreszcie zasiadła do maszyny do szycia. Maszyna turkotała (wymawiamy: „tur, tur, tur...”). Igiła rytmicznie wkuwała się w materiał, zostawiając na nim równe szwy (dotykamy czubkiem języka wszystkich zębów po kolei). Strój pana Jęczyczka był już gotowy. Pan Jęczyczek włożył rękawy marynarki (wypychamy językiem lewy i prawy policzek), następnie ubrał nogawki spodni (wypychamy językiem dolną wargę z lewej i prawej strony). Przejrzał się w lustrze (przeglądamy się w lusterku). Robił różne miny do lustra, raz poważne, raz też wesołe (robimy minki). Uznał, że wygląda bardzo dobrze w nowym ubraniu (uśmiechamy się i kiwamy głową z aprobatą). Pięknie

podziękował pani krawcowej i zapłacił (wyciągamy język z buzi przesuwając nim od podniebienia przez górne zęby i górną wargę). Dumny maszerował ulicami miasta (wymawiamy „tup, tup, tup...” trzymając język wysoko na wałku dziąsłowym).

Praca plastyczna "Szyjemy"

Dziecko wycina dowolny kształt z papieru (młodszym dzieciom należy pomóc), a rodzic na brzegach wycina dziurki dziurkaczem. Dziecko przewleka nitkę przez otwory

Pozdrawiam i życzę udanej zabawy- Agnieszka Kulig

